

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Joseph Ken Kiệt Vũ
37450 Whispering Heights Parkway

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 299 11/27/2016

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

Thứ Bảy:

5:30PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 7:30- 8:30PM
- Giải Tội: 7:00-7:30PM
- Tập Hát: 7:00-7:30PM
- Giáo Lý: 05:00PM-7:30PM

Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ

Xin liên hệ Chủ Tịch Vũ T Kim Oanh
951-375-6687

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia
Xin liên hệ Cha Kiệt: 267-902-7264

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Ngoại Vụ: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Thủ Quỹ: Đoàn P. Thoại 858 449 7826

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Mai Thuận 951-591-3955

Thánh Thể: Vũ T Bạch Tuyết 951-834-6312

Phòng Thánh:

Huỳnh Tân Cửa 626-278-4206

Thư Ký: Hà Đỗ 760 547-3444

Thánh Nhạc: Thiện Lê 951-775-2222

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông:

Nguyễn Q.Dung 951-375-9374

Nguyễn B. Sương 858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc

HAPPY THANKSGIVING

Nhân mùa lễ Tạ Ôn

Ban Truyền Thông CDDMLV

*Chân thành tạ ơn quý độc giả
đã đón nhận Bản Tin CDDMLV
với nhiều tình cảm thương mến.*

*Ước vọng nhỏ bé của BTT là nhìn thấy
những hạt giống Tin Mừng*

*được gieo vãi qua Bản Tin lớn mạnh
trong mảnh đất tâm hồn độc giả,*

*để thế giới chung quanh nhìn ra gương
mặt Chúa Kitô trong mỗi chúng ta.*

*Chân thành kính chúc quý vị
một mùa lễ Tạ Ôn*

*gia đình sum họp, đầm ấm, vui tươi, hạnh
phúc và an lành.*

*Kính chúc
BTT CDDMLV*

CN I MV A TIN MỪNG

Mt 24, 37-44

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Trong thời ông Noe xảy ra thế nào, thì lúc Con Người đến cũng như vậy. Cũng như trong những ngày trước đại hồng thủy, người ta ăn uống, dựng vợ gả chồng, mãi đến chính ngày ông Noe vào tàu mà người ta cũng không ngờ, thành linh đại hồng thủy đến và cuốn đi tất cả, thì khi Con Người đến, cũng sẽ xảy ra như vậy. Khi ấy sẽ có hai người đàn ông đang ở ngoài đồng, một người được tiếp nhận, một người bị bỏ rơi. Và có hai người đàn bà đang xay bột, một người được tiếp nhận, còn người kia bị bỏ rơi. Vậy hãy tỉnh thức, vì không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến.

"Nhưng các con phải biết điều này, là nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông ta sẽ canh phòng, không để cho đào ngạch khoét vách nhà mình. Vậy các con cũng phải sẵn sàng, vì lúc các con không ngờ, Con Người sẽ đến".

CHIA SẺ TIN MỪNG

Tỉnh thức và cầu nguyện

Lm. GB. Trần Văn Hào SDB

Mùa vọng là mùa chờ đợi, điều này ai cũng biết. Nhưng chờ đợi ai, chờ đợi những gì và mong đợi như thế nào, không phải ai cũng biết và thực hành. Các bài đọc Lời Chúa khởi đầu mùa vọng hôm nay gợi mở để giúp chúng ta thấu triệt những điều ấy. Trên thế giới ngày nay hiện có hai khối người đang sống cùng một niềm hy vọng chờ đợi, đó là tín hữu Do thái và các Kitô hữu. Người Do thái vẫn mong chờ Đấng Messia như lời các ngôn sứ đã loan báo, đặc biệt dựa vào lời tiên báo trong sách ngôn sứ Isaia, nhưng họ không tin nhận Đức Giêsu là Đấng Cứu thế. Còn đối với Kitô hữu chúng ta, Đức Giêsu Kitô chính là Đấng đã đến trần gian để quy tập dân Israel tản mác từ khắp bốn phương và khai lập một vương quốc mới, vương quốc của thời thiên sai. Ngài đã đến để thực hiện kế hoạch cứu độ, và ơn cứu độ này sẽ đạt đến viên mãn trong ngày Người trở lại lần thứ hai để khóa sổ vũ trụ. Mùa vọng là thời gian giúp chúng ta tái hiện tâm thức hy vọng trong chờ đợi. Niềm hy vọng chính là chìa khóa then chốt để chúng ta sống tinh thần của mùa phụng vụ này.

Một triết gia đã nói: "Một tôn giáo không đem lại cho ta niềm hy vọng, không phải là một tôn giáo đáng để chúng ta tin theo". Đúng như thế, không có hy vọng, chúng ta sẽ bị nhấn chìm trong bóng tối của sự chết và hủy diệt.

Trong những năm tháng tù ngục, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã viết cuốn sách tựa đề 'Con đường hy vọng' để diễn tả cuộc hành trình đức tin trong những thời điểm đen tối nhất của cuộc đời Ngài. 'Vui mừng và hy vọng'

cũng chính là khâu hiệu Ngài chọn khi được tấn phong Giám mục. Niềm hy vọng Ngài nói đến không phải là một mơ ước hão huyền hay mộng lung, nhưng đó là một trong ba nhân đức đối thần: Tin - Cậy- Mến, quy chiếu vào chính Đức Giêsu, Đấng đã đến để cho chúng ta được sống và sống dồi dào. Mỗi khi có dịp cử hành Thánh lễ một cách lén lút trong căn phòng chật chội và tối tăm của nhà tù, Ngài vẫn khơi lại nơi mình niềm hy vọng, đặc biệt khi cầm Mình Thánh Chúa trên đôi tay chai sạn với chiếc áo tù sờn cũ. Ánh sáng hy vọng đó là sức mạnh sâu xa, giúp Ngài vượt qua những ngày tháng đen tối nhất.

Cha Teilhard Chardin, một linh mục dòng Tên cũng đã viết: “ Ngóng đợi là nhiệm vụ hàng đầu của Kitô hữu, và là nét nổi bật nhất để hiển thị đức tin. Người Kitô hữu luôn phải sống trong sự đợi chờ với niềm tin và hy vọng”. Thái độ chờ đợi của người tín hữu không phải là sự mỏi mòn trong tuyệt vọng giống như một tên tử tội khiếp sợ đợi chờ giây phút bị đem đi hành quyết. Trái lại, chúng ta hãy mặc lấy tâm tình của một cô dâu chờ đón chú rể đến giữa đêm khuya để tiến vào phòng cưới, tham dự ‘Tiệc Cưới Chiên Con’ cùng với Đấng đã chiến thắng tử thần và khai hoàn trong vinh thắng.

Đây là sứ điệp mà cả ba bài đọc trong phụng vụ hôm nay nhắn gửi đến chúng ta. Trong phần kết luận của bài Tin mừng, sau khi tiên báo về ngày chung thẩm, Chúa Giêsu nhắc nhở: “ Vậy anh em hãy canh thức vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em sẽ đến”. Đồng thời Chúa cũng khuyên mời chúng ta đừng ngủ mê trên chèn chén say sưa hay những lo toan trần thế, giống như dân chúng thời Noe năm xưa. Trong bài đọc 2, Thánh Phaolô cũng nhắc nhở dân thành Rôma phải ‘thức dậy’, đừng ngủ mê trên những việc làm đen tối, vì ngày cứu độ đang gần tới. Chúa đến để đem ơn cứu độ cho trần gian. Ơn cứu chuộc được dàn trải trên tất cả mọi người và Đức Giêsu đã tiến nhận cái chết để khai mở nguồn mạch cứu độ bất tận ấy. Nhưng hồng ân cứu độ chỉ thực sự hoàn tất khi Chúa đến lần thứ hai, khai mở trời mới đất mới và thiết lập vương quốc vinh hiển của Ngài. Vì vậy không chỉ trong mùa vọng kéo dài bốn tuần lễ, nhưng trong suốt cả mùa vọng lớn là trọn cuộc hành trình lữ thứ trần thế, chúng ta luôn phải sống với thái độ thức tỉnh và sẵn sàng. Cách đây gần 30 năm, có một trận động đất dữ dội xảy ra tại California, Hoa kỳ. Một cô gái trẻ bị vùi lấp trong đồng đồ nát, và người ta lập tức chuyển ngay cô vào bệnh viện. Trước đây cô ta sống trong một gia đình khá đạo đức, nhưng từ khi lấy chồng, sự giàu có đã làm cô gái lạc mất định hướng cuộc đời mình. Cô ta sống phóng túng như một kẻ vô thần. Nằm trên giường cấp cứu, cô gái cố gắng thu gom hết tàn lực cuối cùng để hỏi bác sĩ :“ Liệu tôi có qua khỏi hay tôi còn sống được bao lâu nữa?” Bác sĩ thành thật nói với cô ta rằng ông cố gắng lắm chỉ giúp cô sống thêm được vài tiếng đồng hồ nữa thôi. Nghe nói thế, cô gái ôm mặt khóc nức nở và đau đớn thốt lên: “ Ôi muộn quá rồi”.

Có lẽ rất nhiều người trong chúng ta cũng sẽ phải thốt lên câu này khi đối diện trước cái chết. Có một giai thoại về tướng quân Archais của Hy Lạp năm

xưa. Ông là một vị tướng giỏi, đánh trận nào thắng trận đó. Sau một trận thắng lớn, ông khao quân lính một bữa tiệc thịnh soạn. Giữa cuộc vui, một sứ giả đem đến cho ông bức thư khẩn và báo tin là ông đang bị mưu sát nên phải đề phòng. Thay vì mở thư ra đọc và cảnh giác, ông nhét thư vào túi, vẫn tiếp tục nhậu nhẹt và tự nhủ : “ Thôi để mai hẵng tính”. Ngay đêm đó, ông bị giết chết. Câu chuyện gợi nhắc sứ điệp mà các bài đọc Lời Chúa hôm nay mang chở. Những gì cần phải làm hôm nay, đừng để đến ngày mai.

Hôm nay chúng ta bắt đầu bước vào mùa vọng, một mùa vọng nhỏ trong một mùa vọng khác lớn hơn. Mùa vọng là thời gian chúng ta đi tìm kiếm Thiên Chúa và mong đợi Ngài đến. Chúa sẽ đến để đem ta đi vào vĩnh cửu trong sự hiệp thông và gắn kết trọn vẹn với Ngài. Nhưng, ngày mai bắt đầu từ ngày hôm nay. Trời mới và đất mới của ngày mai đang bắt đầu với cuộc sống hiện sinh của chúng ta tại đây và ngay bây giờ. Chúng ta sống làm sao thì sẽ chết như thế. Chúng ta hãy sống theo lời dạy của thánh Phaolô trong bài đọc 2 của phụng vụ hôm nay: “ Anh em hãy ăn ở cho đúng đắn như người đang sống giữa ban ngày” (Rm 13,13). Sống giữa ban ngày là thời điểm có ánh sáng mặt trời soi chiếu. Xin ánh sáng của Đức Giêsu là mặt trời công chính luôn tỏa sáng trên tâm hồn mỗi người chúng ta.

SÔNG ĐẠO

CON TẠ ƠN CHÚA

*Con tạ ơn Chúa vì **tiếng đồng hồ reo to thật sớm vào buổi sáng,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con còn đi lại, hít thở và cười nói,

bởi lẽ như thế nghĩa là con đang còn sống được thêm một ngày nữa.

*Con tạ ơn Chúa vì **các cơ bắp trong người con nó mệt rũ ra vào cuối ngày,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con có sức để làm việc nhiều.

*Con tạ ơn Chúa vì **cái bóng của con cứ ở sát bên con, nhìn con làm việc,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con đang được sống tự do ngoài nắng.

*Con tạ ơn Chúa vì **quần áo con bỗng trở nên hơi chật,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con đang được đủ ăn.

*Con tạ ơn Chúa vì **chông cửa con cứ phàn nản khi bữa cơm chưa dọn kịp,***

bởi lẽ anh ấy đang ở ngay bên cạnh con, chứ không phải bên ai khác.

*Con tạ ơn Chúa vì **con của con cứ cầu nhau khi phải phụ rửa chén đĩa cho con,***

bởi lẽ thằng bé đang ở nhà chứ không phải lê lủng ngoài đường.

*Con tạ ơn Chúa vì **số thuế thu nhập mà con phải trả quá cao,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con đang có một công việc tốt để làm.

*Con tạ ơn Chúa vì có **nhiều thứ phải dọn dẹp sau bữa tiệc nhỏ,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con luôn được bạn bè quý mến kéo đến chơi.

*Con tạ ơn Chúa vì **nền nhà cần quét, cửa sổ cần lau, máng xối cần sửa,***

bởi lẽ như thế nghĩa là con còn đang có một mái nhà để cư ngụ.

Con tạ ơn Chúa vì hóa đơn đóng tiền điện nước của tháng này lại tăng cao, bởi lẽ như thế nghĩa là Con đang được âm áp.

Con tạ ơn Chúa vì cái bà ngồi phía sau con trong Nhà Thờ hát sai tông lạc nhịp, bởi lẽ như thế nghĩa là con còn nghe được rất tinh tế.

Con tạ ơn Chúa vì một đồng đồ rất lớn phải giặt và ủi, bởi lẽ như thế nghĩa là con có đầy đủ quần áo để ăn mặc tử tế.

Và cuối cùng...

Con tạ ơn Chúa vì đã nhận được quá nhiều e-mails gửi về, bởi lẽ như thế nghĩa là con vẫn còn có nhiều bạn bè đang nhớ đến con...

Con gửi tâm tình này để bạn bè con hiểu rằng:

“Thiên Chúa luôn đến với con người bằng một quả tim yêu thương, cho dù chúng ta đang ở trong bất cứ tình trạng nào !”

TIN TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

Năm Thánh đã kết thúc, nhưng Lòng Thương xót vẫn còn mãi

“Dù Cửa Thánh đã đóng lại, cửa thực sự của lòng thương xót vẫn luôn mở rộng cho chúng ta, chính là Thánh Tâm Chúa Kitô”. Đó là nội dung chính trong bài giảng Thánh lễ kính Chúa Giêsu Kitô, Vua vũ trụ, đại lễ kết thúc năm phụng vụ cũng như kết thúc Năm Thánh Lòng Thương xót. Chúng ta hãy xin ơn đừng bao giờ đóng cửa hoà giải và tha thứ, nhưng biết vượt qua điều xấu và những bất đồng, bằng cách mở ra mọi con đường hy vọng. Như Thiên Chúa đã tin tưởng chúng ta, vượt xa công trạng của chúng ta, chúng ta cũng được kêu gọi gieo niềm hy vọng và tạo cơ hội cho những người khác. Dù Cửa Thánh đã đóng lại, cửa thực sự của lòng thương xót vẫn luôn mở rộng cho chúng ta, chính là Thánh Tâm Chúa Kitô. Từ cạnh sườn bị đâm thấu của Đấng chịu đóng đinh, tuôn trào lòng thương xót, niềm an ủi và hy vọng đến bất tận”.

Kết thúc bài giảng, Đức Thánh Cha nói: “Nhiều người hành hương đã bước qua Cửa Thánh để hưởng nếm lòng nhân lành cao cả của Chúa. Chúng ta hãy cảm tạ Chúa vì điều đó và nhớ rằng chúng ta đã được thương xót để cũng biết xót thương, để trở nên khí cụ của lòng thương xót. Chúng ta hãy cùng nhau tiến bước trên con đường này. Xin Mẹ Maria đồng hành với chúng ta, Mẹ đã sinh ra chúng ta vì Mẹ là Mẹ dịu hiền của Giáo hội, Mẹ đã muốn quy tụ tất cả chúng ta dưới áo choàng của Mẹ. Dưới chân thập giá Mẹ đã nhìn thấy người trộm lành được ơn tha thứ và nhận người môn đệ của Chúa Giêsu làm con Mẹ. Mẹ là Mẹ hay thương xót. Chúng ta phó thác cho Mẹ; mọi hoàn cảnh, mọi lời nguyện xin dâng lên đôi mắt xót thương của Mẹ sẽ được đón nhận”.

Trong giờ kinh Truyền Tin với các tín hữu quy tụ tại Quảng trường Thánh Phêrô, sau Đại Lễ Chúa Kitô Vua, và đóng Cửa Năm Thánh Ngoại Thường Lòng Chúa Thương Xót, Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói lời cảm ơn đến tất cả các tín hữu.

Ngài cảm ơn Hội đồng Tòa Thánh về Cổ Võ Tân Phúc Âm Hóa và đặc biệt đến vị Chủ tịch của Hội đồng, Đức Tổng Giám Mục Rino Fisichella, đã tổ chức Năm Thánh kéo dài trong cả một năm.

Đức Thánh Cha cũng lời cảm ơn đến các anh ninh cảnh sát đã đảm bảo an toàn và trật tự, các tình nguyện viên, tất cả mọi người gần xa đã thực hiện một cuộc hành hương đến Cửa Thánh, và tất cả mọi người đã từ khắp nơi xa xôi đến tham dự lễ Bé Mạ Năm Thánh.

Ngài cầu nguyện: “Xin Mẹ Maria giúp chúng ta bảo tồn những hồng ân của Năm Thánh Lòng Thương Xót trong tâm hồn mình và giúp chúng con phát triển nó đơm hoa kết trái.”

Hai câu chuyện đau buồn do Đức Phanxicô kể trên TV2000

Trong cuộc phỏng vấn của *TV2000* và *InBlu Radio in Blu* được phát sóng lúc 21 giờ (Roma) ngày 20/11/2016, Đức Giáo hoàng kể về hai cuộc gặp gỡ của ngài với những người phụ nữ đau khổ. Đức Thánh Cha kể:

“Tôi tới thăm các cô gái đã được giải thoát khỏi nạn khai thác mại dâm. Tôi nhớ một cô, từ châu Phi: rất xinh đẹp, còn rất trẻ, bị khai thác tàn khốc. Cô ấy có thai nhưng vẫn bị khai thác và hơn nữa còn bị đánh đập và tra tấn khắc nghiệt: “Mày phải đi làm” ... Và cô ấy, khi kể câu chuyện của mình – lúc ấy có khoảng 15 cô gái ở đó, mỗi người trong họ kể cho tôi câu chuyện của họ – đã nói với tôi: “Thưa cha, con đã sinh con vào mùa đông, trên đường. Một mình. Chỉ một mình. Đứa con gái nhỏ của con đã chết”. Người ta đã bắt cô ấy làm việc cho đến tận ngày hôm đó, ngày cô sinh con trên đường, bởi vì nếu cô ấy không mang nhiều tiền về cho bọn người khai thác cô, cô liền bị đánh đập, thậm chí bị tra tấn. Một trong số các cô gái ấy đã bị cắt tai ... Và tôi không chỉ nghĩ đến những kẻ khai thác các cô gái ấy, mà còn cả những người trả tiền cho các cô gái ấy: chẳng lẽ họ không biết họ rằng với số tiền đó, để thỏa mãn tình dục, họ đã tiếp tay những kẻ khai thác tàn ác kia?”

“Cùng ngày hôm ấy, tôi đến bệnh viện San Giovanni, ở nhà hộ sinh, và có một người phụ nữ khóc. Cô khóc, khóc trước hai đứa con trai sinh đôi của cô ... những đứa trẻ ấy rất nhỏ bé, nhưng tuyệt đẹp: đứa thứ ba đã chết. Chúng là ba anh em, nhưng một đứa đã chết. Và cô ấy khóc vì đứa con trai đã chết của mình, trong khi vuốt ve âu yếm hai đứa còn sống. Món quà sự sống ... Và tôi nghĩ đến tệ nạn giết những đứa trẻ trước khi chúng được sinh ra. Đó là một tội phạm khủng khiếp: giết chúng đi vì cho rằng điều đó là tốt hơn, để cảm thấy thoải mái hơn... Đó là một trách nhiệm rất lớn – là một tội trọng. – Đó là một trách nhiệm lớn. Người phụ nữ kia có ba người con, cô khóc đứa con đã chết, cô không thể an ủi mình với hai đứa còn lại. Tình yêu đối với sự sống, trong mọi tình huống...”

Cuba phóng thích 787 tù nhân

Theo yêu cầu của Đức Thánh Cha nhân bé mạp Năm Thánh Lòng Thương Xót, hôm 16 tháng 11, nhà cầm quyền Cuba đã công bố việc trả tự do cho 787 tù nhân,

theo một yêu cầu do Đức Thánh Cha Phanxicô đưa ra nhân bế mạc Năm Thánh Lòng Thương Xót.

Chính phủ của chủ tịch Raul Castro nói các tù nhân được phóng thích dịp này được chọn trên cơ sở thời gian họ đã thi hành án, mức độ nghiêm trọng của tội phạm và hành vi của họ trong khi bị giam giữ. Các tù hình sự không được bao gồm trong chương trình ân xá này.

Linh mục Ernest Simoni, hồng y máu đào

Giáo hội vừa có thêm 17 vị Hồng Y. Trong số 17 vị Hồng Y có duy nhất 1 vị là Linh mục chứ không phải Giám mục, đó là cha Ernest Simoni đã 88 tuổi, người đã chịu gian khổ trong nhà tù trong vòng 30 năm ròng dưới chế độ cộng sản tàn bạo ở Albania, nhưng cha vẫn là một tông đồ không mệt mỏi của tinh thần giải hòa và của lòng tha thứ cho những người đã bách hại ngài.

Thứ Bảy 19.11 là một kỷ niệm tuyệt đẹp vào cuối đời của cha khi Đức Thánh Cha Phanxicô trao mũ đỏ Hồng y cho cha.

Đức Thánh Cha đã ưu ái trao tước Hồng Y cho cha mà trước đó cha không phải là giám mục. Một trường hợp hiếm có trong Giáo hội.

Xin được chúc mừng cha, một chứng nhân kiên cường về lòng thương xót và ơn tha thứ của Thiên Chúa.

Các GM Hoa kỳ ủng hộ việc xin mở án phong thánh cho 4 tín hữu

Baltimore – Trong đại hội mùa thu diễn ra từ 14-16 tại Baltimore, các Giám mục Hoa kỳ đã bỏ phiếu đồng thuận việc xin mở án phong thánh cho 4 tín hữu Hoa kỳ. Việc hỏi ý kiến hội đồng Giám mục là một phần của tiến trình phong thánh, trước khi các Giám mục địa phương xin phép Bộ phong thánh mở án. 4 tín hữu đó là:

_ Julia Greeley sinh ra trong một gia đình nô lệ ở Hannibal, Missouri giữa các năm 1838-1848. Sau tuyên ngôn giải phóng nô lệ vào năm 1863, Greeley đến sống ở Colorado, giúp đỡ những người nghèo dù cho chính mình cũng nghèo. Greeley qua đời năm 1918.

_ Nữ tu Blandina sinh tại Italia năm 1850 và nhập cư vào Cincinnati khi lên 4. Cô gia nhập dòng bác ái khi 16 tuổi và làm việc trong các trường học, cô nhi viện và bệnh viện ở Ohio, New Mexico và Colorado, trở thành người bảo vệ người nghèo, người bệnh, người bị xã hội gạt bỏ, người bản xứ và các người Mêxicô và Italia nhập cư. Sơ thường thăm các nhà tù và hoạt động để giải quyết các vấn đề xã hội như buôn người và các tội phạm vị thành niên. Sơ qua đời năm 1941 khi 91 tuổi.

_ Cha Patrick Ryan là một người Ai len nhập cư, sinh năm 1845 và chịu chức Linh mục năm 1869 tại Nashville, Tennessee. Cộng đoàn của cha bị bệnh dịch lây truyền làm cho hàng trăm người chết. Cha đã đi đến những vùng bị lây nhiễm của thành phố để giúp các người bệnh và người nghèo khổ. Cha bị nhiễm bệnh và qua đời năm 1878 khi mới 33 tuổi.

_ Một Linh mục khác là đức ông Bernard Quinn, cũng là một người gốc Ai len, sinh năm 1888 tại Newark, New Jersey. Ngài được thụ phong Linh mục năm

1912 và phục vụ trong giáo phận Brooklyn nơi cha chú tâm đến ơn gọi Linh mục và tu sĩ cho các tín hữu Công giáo gốc Phi. Năm 1922 cha thành lập nhà thờ thánh Phêrô Claver cho các tín hữu Công giáo gốc Phi và vài năm sau cha xây một cô nhi viện cho cộng đoàn người Mỹ gốc Phi.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Lịch Phụng Vụ:

- _ 27/11/2016: CN I MÙA VỌNG
- _ 04/12/2016: CN II MÙA VỌNG
- _ 08/12/2016: thứ Năm: LỄ ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM
- _ 11/12/2016: CN III MÙA VỌNG
- _ 18/12/2016: CN IV MÙA VỌNG
- _ 24/12/ 2016: LỄ VỌNG GIÁNG SINH
- _ 25/12/2016: ĐẠI LỄ MỪNG CHÚA GIÁNG SINH

MỖI TUẦN MỘT VẤN NẠN

***“Đừng nói tôi cứu thế giới,
tôi chỉ góp phần vào để cứu các đời sống”***

Bill Gates, người giàu nhất thế giới và cũng là người quảng đại nhất thế giới. Năm 2000, người khổng lồ về vi tính đã rời công ty mình để cùng với vợ thành lập Hiệp hội Bill & Melinda Gates Foundation, ông hứa đóng góp 95% tài sản cá nhân của mình ước tính 90 tỉ đôla vào Hiệp hội. Tại Paris, ông là khách mời danh dự của buổi dạ hội của Hiệp hội Pháp-Mỹ (French-American

Foundation).

Bài phỏng vấn sau đây của Paris Match nói lên sự cam kết dấn thân của vợ chồng ông.

Ông đã trở thành người vị tha như thế nào?

Cha mẹ của tôi làm thiện nguyện rất nhiều. Ông bà cho tiền cho các trường học ở khu phố nơi tôi ở, ông bà cũng cho tổ chức Planned Parenthood, một tổ chức giúp các phụ nữ. Trong bữa ăn tối, gia đình tôi nói nhiều về những chuyện này. Khi tôi thành lập công ty Microsoft, tôi khuyến khích nhân viên của công ty làm việc thiện. Khi họ cho một tổ chức từ thiện một số tiền, thì công ty sẽ tặng gấp đôi số tiền này. Vì thế công ty Microsoft trở thành công ty dẫn đầu trong lãnh vực này. Tôi luôn nghĩ lòng đại lượng là điều tốt nhất mình làm khi mình may mắn có tiền.

Điều gì làm cho ông quyết định khi ông thành lập Hiệp hội từ thiện này?

Năm 1993 khi tôi đi du lịch ở Phi châu. Cùng với Melinda, chúng tôi đến Tanzania, Zaire (bây giờ là Cộng hòa Dân chủ Congo) và Kenya. Chúng tôi chưa bao giờ thấy cảnh nghèo tận mắt như thế, phụ nữ thì đi chân đất ngoài đường, trẻ em thì suy dinh dưỡng... Tôi chỉ biết qua các con số thống kê. Khi tận mắt nhìn những cảnh này, chúng tôi hiểu thế nào là một cuộc sống mà không có nó thì không phải là cuộc sống hàng ngày của chúng tôi: đường xá, hệ thống tưới nước giúp ngành nông không quá lệ thuộc vào thời tiết. Sau đó, tôi còn nhớ tôi vào thăm một bệnh viện. Tất cả trẻ em ở đó đều bị sốt rét. Có thể ít trẻ em sống sót. Tôi cũng còn nhớ đã vào các bệnh xá, các bà mang thai đến đây quá trễ và cả hai mẹ con chết tại đây, một loại nhiễm trùng gì đó mà ở đây chúng ta có thể chữa dễ dàng. Tôi cũng đi nhiều ở Haiti. Tất cả đã làm cho tôi mở mắt.

Phản ứng của ông thế nào?

Tôi tự hỏi vì sao con người lại lâm vào cảnh này, làm sao có thể giải quyết các vấn đề này. Tôi tìm tòi để biết xem đã có giải pháp nào chưa. Và tôi hiểu, còn thiếu nhiều giải pháp. Vì thế tôi thành lập Hiệp hội.

Năm 2000, ông cho Hiệp hội Bill & Melinda Gates rất nhiều tiền, làm cho tổ chức này là tổ chức từ thiện quan trọng nhất thế giới. Ông cảm nhận gì khi ký các chi phiếu loại này?

Rất hứng thú. Với sáng kiến này, tôi thành lập một êkíp mới, giống y như khuôn mẫu của công ty Microsoft, với những người có tài năng nhất, một chiến thuật tập trung vào những vấn đề cấp bách nhất, một hệ thống phân phối tốt nhất đến những vùng nghèo nhất, sự hiểu biết hứa hẹn nhất và hợp tác với các đối tác tốt...

Các con của ông đều đồng ý?

Melinda và tôi nghĩ để lại gia tài cho các con không phải là cách tốt nhất để giúp chúng. Phần lớn số tiền sẽ dành cho Hiệp hội.

Tại sao?

Ba con tôi đã có rất nhiều may mắn. Chúng được hưởng những trường học tốt nhất, được có các bác sĩ giỏi nhất, và khi chúng lớn, chúng sẽ xoay xở được. Nhưng tôi nghĩ, chúng phải lớn lên, phải tự tìm con đường của mình, và khám phá đời sống bằng chính phương tiện riêng của mình. Như thế tốt cho chúng hơn. Không phải cho chúng quà bằng cách để lại gia sản theo kiểu triều vua.

Thành lập triều Gates, quá ít đối với ông?

Tôi không nghĩ thế giới được làm ra để cho một ông vua, một tầng lớp quý tộc chiếm giữ. Chúng ta đã thấy những chuyện này. Mỗi thế hệ có một thách thức riêng của thế hệ đó. Tôi biết có nhiều con cái của những gia đình thế lực đã dựng lên cơ sở làm ăn thành công, chúng thừa hưởng...

Các con của ông ủng hộ 'người-cha-cứu-thế-giới'?

Các con của tôi đã đi Phi châu và chúng thấy công việc của chúng tôi làm ở đó. Nhưng đừng nói tôi cứu thế giới, tôi chỉ góp phần vào để cứu các đời sống, để giảm

tử suất và suy dinh dưỡng nơi nào chúng tôi có thể làm được, với khả năng của chúng tôi.

Ông làm việc cũng nhiều như trước?

Tôi làm việc rất nhiều nhưng không thấm gì so với thời khóa biểu kinh khủng ngày xưa lúc tôi 20 – 30 tuổi, khi tôi chưa có con. Chức vụ của tôi ở Hiệp hội rất dễ chịu. Một phần ba thì giờ là đi đây đi đó. Tôi đọc và suy nghĩ rất nhiều, không ngừng, sau khi đến Paris lần này, tôi sẽ ký một thoả hiệp đối tác với Cơ quan Phát triển Pháp, tôi sẽ đến Luân Đôn để gặp các nhà khoa học. Cuối tuần tôi về lại Seattle, nơi có trụ sở của Hiệp hội để lên chiến thuật cho việc đổi mới của chúng tôi.

Ông không tiếc gì hết với Microsoft?

Không, không một luyến tiếc. Công việc ở Hiệp hội quá lôi cuốn. Tôi bắt đầu làm bán thời gian trong vòng tám năm, từ mười bốn năm nay, tôi làm toàn thời gian. Nhưng tôi còn cho ý kiến về việc phát triển một vài sản phẩm mới của Microsoft, và tôi rất thích làm. Tôi chưa hoàn toàn cắt hẳn với ngành kỹ thuật số!

Chuyện gì làm cho ông hãnh diện nhất?

Đã có thuốc chủng ngừa cứu hàng triệu mạng sống và làm những chuyện cần thiết để các nước thứ ba có được thuốc men mà đến đến bây giờ họ chưa có, bởi vì các nước này không phải là thị trường lợi nhuận cho các công ty dược phẩm. Trong một vài năm, chúng tôi đã diệt hẳn bệnh dịch viêm tủy xám (polio). Tôi cống hiến rất nhiều thì giờ, nhất là ở các nước khó khăn như Nigeria, Pakistan và Afghanistan. Với các công ty địa phương, chúng tôi đã tạo được các đối tác rất hiệu quả.

Ông nói, từ đây đến năm 2030, chúng ta có thể chấm dứt nạn cực kỳ nghèo khổ.

Ông làm thế nào để được như vậy?

Không phải tôi nói như vậy mà Liên Hiệp Quốc nói. Đúng vậy, đó là điều có thể. Để làm được việc này, phải có những tiến bộ trong lãnh vực y tế và giáo dục. Rất nhiều người chưa ý thức đã có những tiến bộ rất lớn đã được thực hiện. Người ta chỉ nghe nói đến các khủng hoảng như nạn dịch thể thâm Ebola, nhưng trên thực tế, thế giới đã tiến bộ nhiều. Giữa những năm 1990 và 2015, tử suất nơi trẻ em đã giảm một nửa và sẽ giảm thêm một nửa từ đây đến năm 2030.

Ai là những anh hùng của ông ngày nay?

Louis Pasteur có thể là người đã cứu nhiều người nhất. Tất cả các nhà khoa học vô danh làm việc cho các phát minh, các thiện nguyện viên làm việc tại các vùng khó khăn, họ chiến đấu để thuốc men có được dễ dàng. Cùng với Melinda vợ tôi, chúng tôi may mắn được hợp tác với Nelson Mandela khi ông làm tổng thống, để các nạn nhân của bệnh sida không bị loại trừ, ông đã phản ứng rất nhiều về vấn đề này. Hợp tác bên cạnh một nguyên thủ Quốc gia sáng chói trong một nước nghèo luôn là một công việc phi thường.

Ông muốn người ta nghĩ về ông như nhà sáng lập công ty Microsoft, hay người đứng đầu một Hiệp hội đã cứu được nhiều người?

Tôi không đặc biệt tìm cách để người ta sẽ nhớ đến tôi là người như thế nào, dĩ nhiên ngoại trừ các con tôi. Bây giờ tôi làm việc rất nhiều đã loại hẳn bệnh sida và tôi nghĩ sẽ có một thuốc chủng ngừa bệnh này trước khi tôi chết. Nhưng một khi mình có giải pháp, vấn đề sẽ ở sau lưng mình, và người ta sẽ không nhớ ai đã tìm ra.

Marta An Nguyễn chuyển dịch

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

USS MIDWAY – ÔNG BẠN GIÀ NĂM XƯA

Cuối cùng tôi cũng đã trở lại... Chiếc Hàng Không Mẫu Hạm USS Midway nằm ngao ngề trong Vịnh San Diego như chờ đón tôi về, để đưa ký ức tôi đi trở lại ba mươi năm cũ, trong một chuyến viễn du đầy nước mắt, tan tác, cam go, nhưng cũng không thiếu ngoạn mục. Như một vị Tướng già đã về hưu, trên người đeo đầy huy chương và mề đay của các chiến công lẫy lừng. Từ Đệ Nhị Thế Chiến, quần thảo với Hải Quân và Không Quân Nhật Bản, đến Chiến tranh Triều Tiên, Việt Nam, và sau cùng là Chiến tranh giải phóng Kuwait, trong Chiến dịch Bão Cát Sa Mạc. Bị thương tích nhiều lần và đã được sửa chữa không biết bao nhiêu lần để rồi cuối cùng, vì tuổi tác, mệt mỏi, được về hưu, nằm nghỉ ngơi ở Cảng San Diego của miền Nam California hiền hòa, nắng ấm.

Riêng tôi, chiếc USS Midway đã để lại trong lòng những cảm kích sâu xa, vừa thân ái, vừa nhớ nhung. Tôi

có cảm tưởng được về thăm lại ông bạn già ân nghĩa năm xưa. Tôi muốn được ngồi xuống cạnh ông để nghe ông nói. Giọng ông thật trầm ấm, không vội vã, và ông đã từ tốn kể cho tôi nghe về những chiến tích oai hùng của một thời vang bóng. Chuyện mà lúc nào tôi cũng thích nhất là kỷ niệm của tôi với ông, đã tình cờ gặp nhau trong những ngày cuối tháng 4 tan tác của 30 năm về trước.

Năm 1972 chính phủ Hoa Kỳ bày ra cái gọi là “Việt Nam Hóa Chiến Tranh”. (Vietnamization) để tiện bề ký Hiệp Ước Paris với Cộng Sản Bắc Việt. Cố-vấn Quân Sự và các viên chức hành chánh sẽ phải rút về Mỹ, để trao toàn gánh nặng chiến tranh cho người Việt Nam. Cũng vào năm ấy, nhờ có một ít vốn liếng Anh Ngữ nên tình cờ tôi được tuyển chọn vào Cơ quan Viện Trợ Quốc Tế Hoa Kỳ (USAID). Họ huấn luyện cho tôi và một số người trẻ tuổi khác trở thành “Thơ-ký

Thượng t^hặng” (Admin. Assistant / Executive Secretary) đ^ể phục vụ trong văn phòng quan trọng của Cơ quan USAID thay thế cho các Th^ơ-k^ý người Hoa Kỳ. Sau 10 tháng huấn luyện miệt mài tôi bắt đầu chính thức làm việc cho USAID vào giữa năm 1973. Tôi đ^{ược} bổ vào làm việc cho Chương trình “Phát Triển Kinh Tế Hậu Chiến” (Post War Economic Development Program). Tôi thích chí lắm vì đ^{ược} tham gia vào những Chương trình cải tiến đường xá, cầu cống, v.v... Bắt đầu từ Thành phố Đà-N^hng trở xuống miền Nam. Đầu óc ng^{ây} thơ, nông cạn của tôi nghĩ rằng chiến tranh sẽ chấm dứt và nước VN đau khổ của tôi sắp sửa đ^{ược} sống trong thanh bình ,thịnh vượng. Chương trình Phát Triển Kinh Tế Hậu Chiến đúng là một cơ hội hiếm có cho tôi đ^{ược} góp phần vào việc xây dựng đất nước. Tôi cảm thấy mình vô cùng may mắn!

Đầu năm 1975 tình hình nước VN nói riêng và Đông Dương nói chung th^{ình} linh thay đổi nhanh chóng.

Tôi nhớ rõ những biến chuyển khủng khiếp đã liên tiếp xảy ra chỉ trong vài tháng đầu năm. Bắt đầu bằng sự rút lui của người Mỹ ra khỏi Cam B^{ốt}. Người dân Cam B^{ốt} đã hốt hoảng bỏ chạy Cộng Sản Pôn P^{ốt}. Người Việt Nam lúc đó đã ái ngại cho số phận của người dân xứ láng giềng . Họ đâu ngờ chỉ trong hai, ba tháng sau đó miền Nam Việt Nam từ Quảng Tr^ị, Đà-N^hng, Huế, Nha Trang, Saig^{òn}, Cần Th^ơ, Cà Mau và những miền duyên hải cũng đã quay cuồng và đảo điên trong cơn lốc di tản của lịch sử.

Khắp mọi nơi, hàng trăm ngàn người đã chen lấn, xô đẩy nhau đ^ể chạy trốn. Lo âu hoảng hốt đã hiện rõ trên nét mặt mọi người. Gia đình tôi cũng ở trong tình trạng này. Ngày 26 tháng 4 gia đình tôi đ^{ược} lên danh sách di tản do Cơ quan USAID đảm trách. Mấy ngày trước đó, chúng tôi đã căn dặn nhau mỗi người chỉ đ^{ược} đem theo 1 va ly nhỏ và một ít dollars đ^ể phòng thân, chuẩn bị người Mỹ đến nhà đón đi. Có vài người bạn tôi đã đi trước chúng tôi vài ngày. Tôi và gia đình trong lòng như lửa đốt. Đêm tôi ngủ không dám ch^{ợp} mắt vì mong đ^{ợi} tới phiên mình. Lâu lâu trong đêm tôi lại nghe tiếng th^ờ dài não ruột của mẹ, cha, anh, chị và em tôi. Ai cũng im lặng, lo lắng không biết ngày mai sẽ ra sao. Đi đâu? Về đâu? Làm sao mà sinh sống? Ở lại với Cộng Sản đ^{ược} ư? Cha mẹ và các anh chị lớn của tôi đã từng ném mùi Cộng Sản! Họ đã bỏ cả tài sản, cơ nghiệp lại miền Bắc đ^ể di cư, chạy trốn vào Nam năm 1954.

Sáng ngày 27 tháng 4 tôi trở lại sở USAID ở đường Lê-v^{ăn}-Duy^{ệt} đ^ể nghe ngóng. Đa số viên chức Mỹ đã lên đường về Mỹ (sau này tôi mới biết họ đã sang đảo Guam và đảo Wake ở Thái Bình Dương đ^ể lo việc di tản cho người Việt Nam). Tôi và một số nhân viên người VN ở lại đ^{ược} lệnh tiêu hủy các giấy tờ còn lại. Tới 5 giờ chiều, chúng tôi vẫn ở dưới phòng đ^ể cho các hồ sơ gọi là “MẬT” vào máy cắt vụn. Th^{ình} linh tôi nghe thấy bên ngoài những tiếng nổ lớn như tiếng bom. Hình như máy bay đã thả bom ở gần đâu đó. Chúng tôi hốt hoảng nằm sát xuống sàn nhà ản n^{úp}. Mọi người nép sát vào nhau và không biết phải làm sao. Tôi

nhớ rõ trong căn phòng nhỏ dưới hầm của cơ quan USAID lúc đó có tôi, hai người bạn gái đồng nghiệp tên Châu Thuận Anh, chị Phạm thị Mỹ, và ông Ron Pollock là ông xếp trực tiếp của cô bạn, Trịnh thị Phương Dung đã ra đi từ hôm trước. Tất cả chúng tôi 4 người ở đây một thời gian khá lâu. Chúng tôi không dám ra ngoài đường vì nghe radio nói Dinh Độc Lập đã bị trúng bom và lệnh giới nghiêm 24/24 được ban hành khẩn cấp.

Thế là chúng tôi không có cách nào trở về nhà được nữa !

Cho tới nửa đêm ông Ron Pollock đề nghị mọi người lên xe của ông để về khu riêng cho viên chức Mỹ ở gần đó để lánh nạn. Xe của ông có mang số T (Ngoại Giao) nên ông hy vọng sẽ không bị làm khó dễ. Chúng tôi theo ông về một building ở gần Dinh Độc Lập (không nhớ rõ ở đâu). Ngoài đường đêm tối vắng hoe không một bóng người.

Cả đêm tôi và các bạn lên sân thượng để theo dõi những trái hỏa tiễn của Việt Cộng bắn vào phi trường Tân Sơn Nhất và thành phố Sài gòn. Lửa cháy, khói mù mịt khắp nơi, nhất là phía phi trường. Nước mắt tôi tuôn rơi không ngừng. Lòng tôi rối bời vì biết rằng cơ hội ra đi không còn nữa. Tôi chỉ mong trời mau sáng để tìm cách trở về nhà với gia đình tôi.

Sáng hôm sau, ông Ron Pollock bảo chúng tôi hãy đợi thêm một vài tiếng vì lệnh giới nghiêm vẫn còn hiệu lực. Tôi nhận thấy có thêm 4 cô gái khác cũng đã có mặt ở đây. Tôi nghĩ chắc họ cũng là nhân viên USAID. Tất cả chúng tôi đều lo lắng và không biết phải làm gì. Tôi nhớ ông Pollock gọi điện thoại cho ai không biết, nhưng sau đó ông bảo tình hình lúc đó khẩn cấp lắm rồi. Ông e ngại cũng bị kẹt lại như chúng tôi !

Ông chậm rãi bảo ba người chúng tôi, Châu Thuận Anh và chị Mỹ đã có thể tìm cách về nhà tùy ý hoặc lên xe của ông để đến một địa điểm di tản (Evacuation Location). Hình như ông đã biết sẵn những chỗ này trước, nên ông có vẻ rất bình tĩnh. Lúc ấy tôi mới nhận thấy ông Pollock thật là phúc hậu và đáng kính phục, vì ông không ích kỷ lo cho riêng cá nhân ông mà thôi. Ông đã lo lắng cho cả bảy nhân viên của ông, những người Việt Nam xa lạ, không bà con gì với ông.

Cả 7 người chúng tôi đều quyết định lên xe để ông đưa đi đâu thì đi. (Châu Thuận Anh bằng tuổi tôi, chị Mỹ lớn hơn chúng tôi 3-4 tuổi gì đó. Còn 4 người kia tôi không nhớ rõ tên tuổi). Khi ra tới cổng và đường cái, chúng tôi đã không ngờ cảnh hỗn loạn đã diễn ra khắp nơi. Chẳng ai để ý đến luật giới nghiêm nữa. Mọi người cuống cuống trên đường phố, hốt hãi lo tìm đường chạy. Xe cộ bít lối vì những rào cản dựng lên ở nhiều ngã đường!

Trên đường đi, thấy chúng tôi ngồi chung xe của Bộ Ngoại Giao Mỹ, nhiều người đã tỏ vẻ giận dữ, chỉ chỏ vào chúng tôi. Có người còn liệng đá vào xe chúng tôi và chửi rủa dữ dội. Chúng tôi sợ hãi ngồi nép sát vào nhau. Ông Pollock lúc nào cũng giữ vẻ bình tĩnh và im lặng lái xe đưa chúng tôi đi.

Nơi chúng tôi đến đầu tiên là Tòa Đại Sứ Mỹ, cách đó không xa. Thật không

thê tưởng tượng được cả hàng ngàn người đang chen lấn, xô đẩy ở ngoài cổng để mong vào được bên trong . Tôi thấy vài người lính Thủy Quân Lục Chiến Mỹ đứng trên nóc Tòa Đại Sứ và trên hàng rào, một tay cầm súng, và tay kia kéo từng người vào. Người ta chen lấn, xô đẩy, đè lên nhau trong cơn hoảng hốt tột cùng. Ông Pollock quyết định không vào đó nữa và sau đó ông chở chúng tôi đến một địa điểm khác. Tôi không biết địa điểm này ở đâu, nhưng tôi đã chứng kiến tận mắt cảnh tượng 1 chiếc trực thăng đậu trên nóc một building nhỏ, và một dây người nối đuôi nhau, chen lấn để lên được chiếc trực thăng này. Ông Pollock lắc đầu, và quyết định bỏ đi đến một địa điểm khác. Sau này, tôi đọc báo mới nhận ra cảnh tượng hốt hoảng này được đăng tải nhiều lần trên tất cả báo chí và truyền hình Mỹ. Tôi cũng thấy hình ảnh này được ghi lại trong các tài liệu lịch sử Chiến tranh Việt Nam của Mỹ.

Đến được địa điểm thứ ba...thì không thấy một bóng người. Thì ra người Mỹ đã bỏ rơi địa điểm này. Không hiểu tại sao ?

Sau cùng ông Pollock bảo chỉ còn cách tự lái xe ra phi trường Tân Sơn Nhất để vào căn cứ DAO, là một căn cứ hành quân của lính Mỹ. Ông Pollock cố gắng len lỏi qua những con đường đầy người chạy loạn. Thì ra mọi người cũng đôn đáo chạy tìm địa điểm để di tản như chúng tôi !

Khi gần tới cổng Phi Long thì xe phải ngừng hẳn vì cổng đã bị rào cản ngăn gần hết lối vào. Một người lính Việt Nam cầm súng tiến lại gần chúng tôi. Anh lính VN chỉ mặt ông Pollock và hằn học nói 1 câu tiếng Anh “You Amerian....you sold our country. We hate you!” Lòng tôi đau như cắt! Nước mắt tuôn rơi! Phải, người Mỹ đã bán đứng miền Nam của tôi. Tôi sinh ra ở đất Bắc, nhưng tôi đã lớn lên và đã yêu mến miền Nam như tất cả những người miền Nam hiền lành chân thật. Trong lòng tôi thật căm hận!

Nhưng ông Pollock vẫn bình tĩnh và nhỏ nhẹ xin lỗi anh lính Việt Nam. Anh lính kéo rào cản lại, ngăn hết cổng để ông không vào được nữa. Ông Pollock quyết định quay xe trở ra và bắt đầu di chuyển bằng qua một cánh đồng hoang ở gần phi trường. Lúc đó hỏa tiễn pháo kích của Việt Cộng bắn tứ phía. Có lúc rơi rất gần chúng tôi. Vào tới phi trường TSN tôi thấy cảnh tượng đồ nát, cháy khắp nơi. Có nhiều chiếc xe hơi, xe gắn máy, xe Jeep, xe nhà binh quăng bỏ ngổn ngang. Chúng tôi đã đi dưới làn đạn pháo kích. Lúc ấy tôi chẳng thấy sợ hãi một chút nào. Tôi nghĩ mình đang đi trong một giấc mơ hãi hùng. Và giấc mơ đó sẽ tan đi sau khi tôi thức dậy.

Tới được cổng DAO tôi thấy có nhiều trực thăng Mỹ và lính Thủy Quân Lục Chiến đổ xuống bên trong. Tôi và các bạn, cùng ông Pollock xuống xe, nhào xuống một cái rãnh nước nhỏ gần sát cổng để ẩn nấp vì đạn pháo kích nổ rất tai. Có vài anh lính Mỹ chia súng lên trời , đang ẩn nấp và la hét inh ỏi. Tôi thấy một anh lính trẻ măng vì sợ quá đã tiểu ướt ra quần, trong khi anh vẫn ôm súng la hét, chạy qua lại như đang ở trên chiến trường.

Một lúc sau, khi pháo kích giảm xuống một chút thì chúng tôi được TQLC Mỹ cho vào công và mọi người hồi hả chạy theo nhau. Lúc ấy tôi mới nhận ra hàng ngàn người đủ mọi quốc tịch Mỹ, Pháp, Anh, Đức, Đại Hàn, v.v..cùng gia đình của họ đã sắp hàng dài cả cây số ở bên trong. Cũng có rất nhiều người Việt Nam cũng chạy được vào đây. Mọi người đều sắp hàng rất có trật tự. Tôi thấy rất nhiều đồ vật như valy, xách tay, máy ảnh, radio, TV và có cả nồi cơm điện, các thứ linh tinh mà người di tản đem theo đều bị bắt buộc phải bỏ lại. Chẳng ai thèm nhặt lấy. Thì ra trực thăng Mỹ không muốn chở nặng, nên bắt buộc tất cả mọi người di tản chỉ được cầm theo 1 xách tay rất nhỏ mà thôi. Tôi chỉ có một chiếc áo dài đang mặc trên người. Không có 1 hành lý nào!

Cuối cùng tôi và các bạn tôi cũng được lên chiếc trực thăng Chinook khổng lồ. Ngồi ép xuống sàn của trực thăng, tôi thấy lòng ngổn ngang như tò vò. Thế là tôi đã bỏ đất nước ra đi! Gia đình tôi không biết giờ này ra sao? Lúc đó tôi chỉ muốn nhảy xuống biển vì lòng tôi tan nát rã rời. Tôi không nói một lời với ai vì tôi biết tất cả mọi người cũng ở trong tâm trạng hoang mang đau xót như tôi.

Khoảng hơn nửa tiếng sau (lâu lắm tôi không nhớ rõ) chiếc trực thăng chở chúng tôi đến một Hàng Không Mẫu Hạm rất lớn mà tôi được biết đó là chiếc MIDWAY. Ông Pollock đã nói với chúng tôi là Đệ Thất Hạm Đội Hoa Kỳ đã chuẩn bị sẵn ở ngoài khơi vài ngày trước và người Mỹ đã biết trước cuộc di tản vĩ đại này.

Vừa bước ra khỏi chiếc trực thăng để đứng trên HKMH Midway, tôi thấy có cả trăm người khác đã và đang đổ xuống trước chúng tôi. Cảnh tượng lúc ấy cũng hỗn loạn nhưng không thê thảm bằng lúc ở Tòa Đại Sứ Mỹ vì có cả trăm lính TQLC Mỹ đứng ra giữ trật tự. Chúng tôi đứng dưới hangar thật lâu để được ghi danh sách trước khi qua một tàu buôn lớn khác mà Chính phủ Mỹ đã thuê sẵn đậu ở ngoài khơi vùng biển VN. Tôi không thấy ông Pollock đâu nhưng sau đó ông đã trở lại tìm chúng tôi. Ông nói yêu cầu chúng tôi giúp Hải Quân Mỹ làm thủ tục, danh sách cho người di tản vì thủy thủ Mỹ không biết tiếng Việt nên rất lúng túng và mất thì giờ, làm việc lâu lắc. Chúng tôi đồng ý và công việc của chúng tôi bắt đầu ngay tức khắc.

Một dãy bàn đã được sắp sẵn ở bên hông tàu. Chúng tôi ngồi cạnh những người lính Hải Quân để giúp họ viết tên tuổi của tất cả những người di tản vào một cuốn sổ. Mỗi người cũng được dán trên người một mảnh giấy viết tên họ của mình.

Trong khi làm việc, chúng tôi kêu đói và khát quá nên được các lính Mỹ mang cho mỗi người một hộp đồ ăn và tiếp tục làm việc cho đến tối. Hôm ấy là ngày 28 tháng 4, 1975.

Tối hôm đó, tôi được biết ông Pollock đã từ chối đi theo các nhân viên Ngoại giao khác lên máy bay để được chuyển qua Phi Luật Tân. Ông đã quyết định ở lại để đi chung với chúng tôi. Có lẽ ông muốn trở thành một trong những người di tản đặc biệt, của một cuộc Chiến tranh Việt Nam tàn khốc với kết cục bi thảm và vô lý.

Làm việc tới nửa đêm thì chúng tôi đều mệt lả. Một Sĩ quan Mỹ được lệnh đưa

chúng tôi đi nghỉ ngơi. Chúng tôi phải leo lên, leo xuống, len lỏi qua những lối đi quanh co, nhỏ hẹp ở trên chiếc Hàng Không Mẫu Hạm. Một lúc sau chúng tôi đến một phòng khách rất đẹp, dù không lớn lắm. Sàn được trải thảm và trang trí rất lịch sự không khác gì những phòng tiếp tân sang trọng ở khách sạn. Chúng tôi ngồi đứng tần ngần ở đấy vài phút thì thấy một Sĩ quan khá lớn tuổi bước ra chào. Sau vài lời giới thiệu của ông Pollock, chúng tôi được biết vị Sĩ quan này chính là ông Phó Đề Đốc Hạm Đội của nhóm Hàng Không Mẫu Hạm Midway. Ông ta trình trọng mời chúng tôi xuống phòng khách của ông và tỏ ý muốn nhường phòng ngủ của ông cho ba đứa chúng tôi ngủ qua đêm. Chúng tôi rụt rè từ chối và xin được ngủ trên những chiếc ghế sa lông lớn ở phòng khách. Trong phòng có một chiếc truyền hình gắn lên tường để theo dõi trực tiếp việc di tản trên bong tàu..

Đêm hôm đó tất cả chúng tôi nằm lăn ra ghế và ngủ thiếp đi ngay. Trải qua hơn 30 tiếng đồng hồ căng thẳng thần kinh, cơ thể chúng tôi đều kiệt quệ, nên không ai bảo ai đều thở phào và lòng thầm biết ơn ông Phó Đề Đốc tốt bụng. Riêng tôi thật biết ơn và cảm phục ông Ron Pollock vô cùng vì ông lúc nào cũng điềm tĩnh và nhân hậu. Chúng tôi có cảm tưởng ông đã lo lắng cho chúng tôi như một người cha vậy. Sáng ngày hôm sau, chúng tôi được ăn sáng ở ngay trong phòng khách. Chúng tôi đã ăn vội vàng vì phải lên tiếp tục làm việc gấp, vì người di tản đến càng lúc càng nhiều.

Tôi nghĩ chắc chắn rằng việc di tản vẫn tiếp tục cả đêm hôm trước vì người tới vẫn đều đặn. Chúng tôi lại làm việc suốt ngày đêm. Một số người di tản đến sau chúng tôi đã cho tôi biết Chính phủ Lâm thời Trần Văn Hương và Dương Văn Minh đã được thành lập để hòa giải với Việt Cộng. Tôi đâu thèm để ý đến chuyện này vì lòng tôi mong mỏi tìm được gia đình mà thôi. Tôi hy vọng cha mẹ, anh chị em tôi kiếm được đường chạy và tôi sẽ tìm ra họ. Tôi vừa làm việc vừa khóc liên tục. Nhiều anh lính Mỹ tỏ vẻ tội nghiệp cho chúng tôi. Có mấy anh lính cho chúng tôi địa chỉ ở Mỹ và căn dặn liên lạc với gia đình họ để được giúp đỡ. Tôi ừ ào cho qua chuyện. Làm việc cho tới nửa đêm chúng tôi xin được đi nghỉ vì mọi người đã mệt lả.

Sáng sớm hôm sau trời còn tờ mờ sáng, ông Pollock đã đánh thức chúng tôi dậy rửa mặt, làm vệ sinh và được ăn sáng ở ngay phòng khách của ông Phó Đề Đốc. Hai người lính Mỹ đã đem đồ ăn sáng đến phục vụ chúng tôi chu đáo. Chúng tôi vừa ăn, vừa dán mắt trên máy TV để theo dõi những diễn tiến đang xảy ra trên bong tàu.

Thật không thể tưởng tượng được! Thì ra từ sáng sớm đã có hàng trăm chiếc trực thăng của Không Quân VN đã và đang ào ạt bay đến xin được đáp xuống chiếc Midway. Còi hụ báo động liên hồi và các lính Hải Quân của Hạm Đội chạy tứ tung để cứu giúp những người phi công VN. Họ đem theo gia đình, con cái, bạn bè... Nét mặt họ đầy nét hốt hoảng và tuyệt vọng. Khi những chiếc trực thăng này đáp xuống và mọi người ở trên trực thăng nhào xuống hết lập tức có một nhóm

lính Mỹ chạy tới đẩy chiếc trực thăng này sang một góc. Trực thăng đến nhiều như những đàn chuồn chuồn từ từ tiến về phía Hàng Không Mẫu Hạm Midway. Chúng tôi ai nấy đều há hốc mồm ra để theo dõi cảnh tượng không tiền khoáng hậu trong lịch sử này. Có một chiếc máy bay nhỏ 4 người (sau này tôi được biết là chiếc Cessna) cũng xin được đáp xuống. Chiếc máy bay Cessna này đã bị từ chối và buộc phải đáp xuống biển. Người ta thả cả chục chiếc phao xuống biển, và nhiều người lính Hải Quân Mỹ nhảy xuống theo để cứu người phi công và gia đình anh kịp thời. Một lúc sau, tôi nhận thấy tất cả những chiếc trực thăng VN đều được dọn qua một bên hông tàu và được đẩy luôn xuống biển, không khác gì những món đồ chơi bằng nhựa bị người ta vứt bỏ đi.

Ông Pollock thúc dục chúng tôi ăn sáng xong, để lên hangar tàu làm việc tiếp. Tôi được biết là tất cả mấy ngàn người di tản hôm qua đã được trực thăng chuyển qua những chiếc tàu buôn gần đó, mà ngày hôm sau chúng tôi cũng sẽ được đưa tới. Làm việc ở dưới hangar, nên tôi không được chứng kiến cảnh trực thăng ào ào đến nữa. Hôm đó là ngày 30 tháng 4. Các ông Không Quân và gia đình họ cho chúng tôi biết thêm tin tức mới nhất là Chính phủ Lâm thời Dương văn Minh đã buộc phải đầu hàng Cộng Sản Việt Nam, Và Sài Gòn lúc đó đang ở trong một cơn lốc kinh hoàng hỗn loạn.

Sau đó không biết mấy giờ, chúng tôi được đưa xuống phòng để ăn trưa. Rất nhiều lính Mỹ đã có mặt ở đây. Vì có máy truyền hình để giữa phòng, nên chúng tôi lại được theo dõi tiếp những chiếc trực thăng di tản của những người phi công Việt Nam đã một thời chiến đấu oai hùng. Giờ đây tất cả đều đã tả tơi và rũ rượi như những con chim bị thương và không có chim đầu đàn. Thật là đau xót và buồn thảm !

Hạ cánh khẩn cấp! Bất thình lình còi hụ lại báo động liên hồi. Tôi nghe trên loa phóng thanh, người ta ra lệnh cho một máy bay nào đó không được đáp xuống sân tàu vì không còn đủ chỗ nữa. Vài giây sau, trên màn ảnh TV hiện ra một chiếc máy bay cũng nhỏ như chiếc Cessna hôm trước. Chiếc máy bay này nhất định không chịu đáp xuống biển. Mấy người lính Mỹ cho chúng tôi biết rằng viên phi công Việt Nam đã đem theo vợ, con và anh nói nếu phải đáp xuống biển thì mọi người sẽ chết hết.

Tình hình thật căng thẳng và nguy ngập. Viên phi công Việt Nam cứ bay vòng vòng ở trên chiếc Hàng Không Mẫu Hạm Midway và muốn trực chỉ đáp xuống phần phi đạo còn lại nhỏ xíu trên tàu. Cuối cùng, ông Hạm trưởng Hàng Không Mẫu Hạm phải nhượng bộ cho phép đáp khẩn cấp. Còi lại hụ liên hồi thật đinh tai nhức óc. Trên màn ảnh vô tuyến, chúng tôi thấy rất nhiều lính Hải Quân đã chuẩn bị cấp cứu vì tai nạn khủng khiếp có thể xảy ra trong nháy mắt. Người ta chạy tới chạy lui, la hét om xòm như đang chuẩn bị giao chiến. Tôi thấy các vòi chữa lửa được kéo ra và hình như có một tấm lưới lớn cũng được chuẩn bị giăng ra ở giữa bong tàu.

Thật là tài tình! Chiếc máy bay của viên phi công Việt Nam hạ cánh xuống thật nhẹ nhàng và ngừng lại sát nút trước ngay vạch đường kẻ, kẻ bên đài quan sát trên cao, ở giữa tàu. Mọi người vỗ tay hoan hô không ngớt. Cả phòng ăn của chúng tôi cũng ồn ào như chợ vỡ. Họ phục tài đáp máy bay của viên phi công Việt Nam quá cỡ! Trên màn ảnh truyền hình, tôi thấy nhiều người lính Hải Quân Mỹ chạy tới để giúp đỡ, mở cửa máy bay cho viên phi công vừa hạ cánh. Chàng phi công Việt Nam trông rất còn trẻ tuổi. Anh đỡ vợ, con, nhẹ nhàng đưa xuống. Người ta nhào tới chụp hình và bắt tay anh. Tôi thấy cả ông Hạm Trưởng chiếc Midway cũng chạy ra bắt tay anh như thân phục một người hùng Không Quân của thế chiến. Tôi đã quên mất mình cũng đang là một kẻ di tản. Tôi cười thở phào khoan khoái như chính bản thân mình được thoát chết trong đường tơ kẽ tóc.

Chúng tôi lại trở về chỗ làm việc như cũ. Khi chiều xuống, trực thăng tới ít hơn. Lâu lâu mới có một vài chiếc lẻ tẻ bay đến. Chúng tôi được một Sĩ quan Mỹ dẫn đi xem hầu hết mọi nơi của chiếc Hàng Không Mẫu Hạm Midway nổi tiếng này. Lúc ấy tôi mới nhận thấy sự vĩ đại của nó. Giống như một trại lính nhỏ. Ngoài những chiếc máy bay chiến đấu và trực thăng còn có nhiều chiếc xe nhỏ chạy tới, chạy lui. Các phòng ngủ chật chội, thấp hẹp. Giường ngủ kê sát nhau như những chuồng gà. Thậm chí phòng làm việc của lính Hải Quân, chỗ chơi, giải trí, nhà bếp ..v.v. Cuối cùng, chúng tôi được đưa tới khúc đằng sau của hangar. Trong một góc khá lớn, có một chiếc trực thăng duy nhất đã đậu sẵn. Chiếc này trông rất đẹp và sạch sẽ và đã được người ta giăng giây thừng ở vòng ngoài để không cho ai tới gần. Tôi không hiểu tại sao họ lại đưa chúng tôi tới xem chiếc trực thăng này. Khi tới gần, vị Sĩ quan mới cho chúng tôi biết đó chính là một trong những chiếc trực thăng đầu tiên đáp xuống Mẫu Hạm Midway và người lái chiếc này không ai xa lạ, chính là Tướng Nguyễn Cao Kỳ, Cựu Phó Tổng Thống VN Cộng Hòa! Thì ra ông Kỳ cũng là một phi công “thượng thặng” nên ông đã bay ra đây sớm nhất! Sau này tôi được biết chiếc trực thăng đẹp đẽ này là tặng vật của Tổng Thống Mỹ Gerald Ford, tặng cho Tướng Kỳ trước đó không lâu.

Tối hôm đó, chúng tôi được ông Phó Đề Đốc đãi ăn chung với ông. Ông tặng chúng tôi mỗi người một cái bật lửa Zippo có khắc hình chiếc Hàng Không Mẫu Hạm – USS Midway. Ông còn viết cho chúng tôi, mỗi người một lá thư cảm kích, để giới thiệu với những người mà chúng tôi, nếu cần sẽ được giúp đỡ. Tôi đã cất kỹ hai thứ này như những kỷ vật vô giá. Chúng là những con dấu chứng nhận một sự đòi hỏi của tôi.

Sau đó tám người chúng tôi được đưa đến một chiếc trực thăng đã chờ sẵn. Lòng tôi bồi hồi xúc động. Chiếc trực thăng cất cánh...từ từ xa dần chiếc Hàng Không Mẫu Hạm đầy ắp những kỷ niệm mà chỉ hơn hai ngày trước đó tôi đã không bao giờ ngờ tới. Lúc ấy tôi không biết chiếc trực thăng này sẽ đưa chúng tôi đi đâu. Nhưng mặc kệ, tôi thấy mình cũng giống như một chiếc lá nhỏ bị đưa đẩy cuốn bay theo chiều gió. Năm ấy tôi vừa tròn 24 tuổi.

Trần thị Khánh Vân.

Viết cho hai con và người bạn đời của tôi

Thân tặng tất cả bạn bè mà tôi đã quen biết trong 30 mươi năm trời lưu lạc..

To America, the country I have grown to love.

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đòi Đòi

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lờ đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đòi Đòi có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 70060 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đầy quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diệp**. **Thúy Trần**

Laura Cam G. Ho Tel: 562 607-9225

Broker-Certified Agent

Chuyên Hướng Dẫn và Ghi Danh Miễn Phí Medicare & Covered CA

- Quý vị gần đến 65 tuổi hoặc đang có Medicare.
- Giúp giải đáp mọi vấn đề về Medicare.
- Giúp chọn bảo hiểm và tổ hợp nhiều quyền lợi nhất.
- Giúp ghi danh Covered CA trong mọi trường hợp

EJ Belle Tiệm TócMDay SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, son môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi dòng Truyền Giáo Ngôi Lờ, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bảy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÕ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com
Giáo Xứ Trang Cảnh
Nghị Xuân - Nghị Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:
13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Tiệm nail vùng Hemet

Cần thợ tay chân nước lớn tuổi, mới có bằng OK, tiệm đông khách walk-in, khách sang, tip hậu, income cao.
Cell Phone: **951-907-4442** Tel: **951-652-4538**

Vườn Cây Mỹ Tho

Có bán hầu hết các loại cây ăn trái. Đặc biệt: có 2 loại cây thuốc trị cảm và ngăn ngừa được các bệnh như: Tiểu Đường, Cao Máu, Mỡ trong máu, lọc gan. Nhận thẻ tín dụng
Địa Chỉ: 19644 Grand Ave, Lake Elsinore CA 92530.
Phone: 940 284 6219 hoặc 940-284-5055

Bright Star Nails & SPA

Cần thợ tay chân nước, Thợ Bột & Waxing Bao Lương Cao.
390040 Sky Canyon Dr.#106
Murrieta, CA 92563
Tel Phone: **951-677-2200**

Sophie's Home Childcare (License#334844021)

Nhận gửi trẻ \$25/em có ăn trưa, sữa và snack.
2 em trở lên được giảm giá. Nhà mới sạch sẽ có sân chơi
Liên lạc: Khanh cell 626 675 7518, home: 951 691 8758

Chuyên môn sản xuất hạt vẹt lộ organic

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Lemongrass Asian Cuisine

Lemongrass Asian Cuisine is home to the finest Thai infusion and Vietnamese food in the Inland Empire
3376 Wentworth Dr, Hemet, CA 92545
(951) 766-1506
Website: www.lemongrasshemet.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

Nhận Sửa Các Loại Máy Vi Tính

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

IVY Springs Medical Care

Bách Nguyễn, MD

Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Pham

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga (Gina) Vũ.
Cell: 951-303-8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi

Tel. 951-305-1798

Nhận Sửa Xe

Lexus/Toyota
Cần hỏi về xe
Lifetime Brake Pads
Xin gọi: Anh Dân: 951-445-9326

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design

Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran

Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cồi. Đặc biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103, Temecula, CA 92591.

Sửa computers & labtops

Nhận sửa computers, labtops các loại. Giá rẻ cho mọi người.
Liên lạc KHOA NGUYEN @ 951.834.7709 hoặc
951.834.6312.

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.
29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563
Cell: (702)-376-3971
Off: (951) 461-8377

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276
Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701
Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053
Website: www.chrisrealestate.com

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants
Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm
Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm
25100 Hancock Ave. # 112
Murrieta, CA 92562
Tel 951-304-7881
www.murrietasmiledental.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.
Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic
42210 Lyndie Lane, Suite B
Temecula, CA 92591
(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com